

Seifert: el crit dels fantasmes

Dins la darrera onada de productes literaris que han aparegut al mercat, cal destacar-ne un per diversos motius: ser el premi Nobel de literatura de 1984, i al mateix temps ser el primer llibre de Jaroslav Seifert que es publica a l'Estat espanyol. A més, és molt interessant que es vagi coneixent la literatura contemporània dels anomenats països de l'Est.

Seifert té una obra àmplia i diversa, amb tot un públic lector al seu país. Fora de Txecoslovàquia no és així, com s'ha pogut comprovar en les reaccions posteriors a la concessió del Nobel. J. Seifert naix a Praga en 1901, al barri de Zizkov, el mateix que descriu Kafka a *El Procés*, al si d'una família proletària.

Quan s'independitza Txecoslovàquia de l'imperi

Josep BALLESTER

austro-hongarés, la literatura txeca es va poder desenvolupar sense haver de lluitar contra la dominació de la cultura alemanya. La generació de Seifert, que sobre els anys vint creen el moviment anomenat «Poetisme», n'és un dels fruits més importants. L'impuls que envolta l'obra de Seifert és l'amor («amor/ que sempre surts al pas, no-res/ i tot»). És un amor dut als darrers extrems; a través d'aquest sentiment, el poeta descobreix tot els punts exquisits i eminents de la vida. S'oculta darrere les fulles de la bellesa i del seu paradís («jo em moriria/ si no estimés fins a la mort»).

L'altre *leitmotiv* que aflora en la seua obra és la mort; el persegueix contínuament, inexorable, al llarg dels seus versos. Una mort que amenaça tallar aquell fil en què oscil·la pendular la bellesa,

El premi Nobel Jaroslav Seifert

l'idil·li, la passió... la vida («i començava a esgarrapar-li la pell/ amb les ungles morades»).

Fins i tot al darrer poema del llibre, on fa un homenatge a la seua generació, i en particular al seu amic Vladimir Holan, es

palesa la por, l'obsessió en la qual s'ha convertit el darrer sospir («L'últim ha mort: Vladimir Holan/ Com podria no tenir por?/ ara estic sol»).

La seua obra, cercle on Seifert s'allotja entre el desig i el caràcter efímer de les coses.

Estudiosos a Sueca

Més que una revista comarcal de circumstàncies —com tantes, i tan meritòries, n'hi ha—, *Quaderns de Sueca* és una rigorosa plataforma d'expressió dels investigadors de la comarca. Una plataforma densa i sòlida per a tot un conjunt de treballs fonamentalment històrics, editats amb la pulcritud

D.R.

que caracteritza la impremta Palàcios.

En el número 6, corresponent a desembre de 1984, Jeremies Barberà fa un estudi del lèxic agrícola de la comarca, un patrimoni que la modernització de les tasques del camp posa en perill de desaparició. No menys important a la Ribera és el tema de les precipitacions, que Vicent Ferrer estudia estadísticament de 1949 a 1981. Unes pluges que, de vegades, porten les inundacions, en funció de les quals féu J. Gómez Ortega una descripció de Sueca l'any 1866

QUADERNS
DE SUECA

VI

i que *Quaderns* reproduïx en la secció de miscel·lània, on es recull també altres documents de diverses èpoques.

Les visites pastorals, com a fonts d'informació sobre la situació social de cada època, són tractades, en l'aspecte metodològic i concretades en l'arxiu de Fortaleny, per Josep Trenchs i Vicent Masó, respectivament. Pepa Cortés ressuscita un formulari judicial del XVII i Alicia Yanini estudia l'evolució del caciquisme al districte de Sueca entre 1876 i 1901. Finalment, Francesc Vera hi aporta els seus últims treballs fotogràfics. Una publicació, doncs, recomanable per a estudiosos i gent culta.